

[Alfred Jensen.]

række en forhøjet brændselshjælp og en bedre form for udbetaling af hjælpen. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen hævder, at der er ingen politiske muligheder herfor. Ja, det kan jeg jo ikke vide, men hvis det ærede medlem og andre i hans parti bruger den overtalelsesevne, som blev lagt for dagen fra talerstolen, ville jeg tro, at man kunne få det princip tillempet noget mere i arbejdsløshedslovgivningen, end tilfældet er. Vi er nu kommet dertil, at vi får de 40 dage delt op i to dele; så skulle det være mærkeligt, om man ikke kunne dele de 104 kr. i 7. Det er det, arbejdsmændene har ønsket. Skulle det virkelig være politisk umuligt, at man tillempede det princip ved udbetaling af brændselshjælp? Jeg ville ikke tro det. Jeg hørte jo med interesse, at det ærede medlem hr. Aage Fogh sagde: er der ønske om at få ydelserne forhøjet, må vi have det med ind i billedet under forhandlingerne. Det kan da kun være udtryk for, at man er villig til at høre på de argumenter, der kommer for forhøjelse, og det vil sige, at der skulle være politisk mulighed for at nå frem til en løsning af det spørgsmål.

Dernæst er der foreslået en ekstra hjælp på 100 kr. til dem, der har gået ledige i 90 dage. Det er tredje år, dette tillæg kommer, og nu har jeg kigget på motiveringen. Jeg kan ikke se, at de, der går ind for dette forslag i år, kan undgå at gå ind for det næste år, med den motivering, der er givet. Der er hverken tale om frost eller kulde. Der er slet og ret tale om, at når man har gået ledig i 90 dage, bør man have en sådan ekstra hjælp. Det foresvæver mig, at der er talt om særlig stor arbejdsløshed; men det kan da ikke være begrundelse for at hjælpe, at der er mange. Der tales også om, hvad det koster samfundet, men det måtte da være billigere at hjælpe dem, der har gået ledige 90 dage, hvis arbejdsløshedsprocenten faldt til det halve. Altså, nu er vi kommet dertil, at der 3 år i træk er ydet en sådan ekstra hjælp; der er jo faktisk hævd på den. Derfor kan vi ikke se, at der ikke skulle være politiske muligheder for at få arbejdsløshedsloven forandret på en sådan måde; at vi ikke skal have forslag den ene gang efter den anden.

Som sagt, jeg kan ikke se rettere, end

at motiveringen også gælder næste år. Hvis motiveringen havde været, at der skulle være valg, kunne jeg forstå det. Hvis man havde sagt: der skal være kommunale valg, derfor vil vi give ekstra hjælp, kunne jeg forstå det. Det var jo motiveringen sidste år, at der skulle være folketingsvalg. Så kunne jeg nok forstå, at motiveringen ikke gælder næste år. Men når motiveringen er hensynet til dem, der har været arbejdsløse i lang tid, gælder den også næste år. Det kan der ikke være nogen diskussion om. Så må man have muligheder for at komme igen med et sådant forslag til næste år. Jeg henstiller, at man bruger den overtalelseskunst, som findes i så rigeligt mål i det socialdemokratiske parti, således i udvalget, at vi får et bedre og mere varigt resultat ud af forhandlingerne.

Socialministeren (Bomholt): Det ærede medlem hr. Lorentzen havde en uvenlig bemærkning til mig indeholdende en betydelig misforståelse. Det ærede medlem sagde, at jeg havde altså først fået oplysningerne i går, således at jeg ikke personlig havde set beregningerne. Det er helt forkert. Jeg udleverede beregningslister til dem, der måtte være interesserede i det fra ordførerside, men jeg har meget omhyggeligt fulgt med i det materiale, der fremkom, og har naturligvis haft min andel i, at det fremkom.

Med hensyn til grundsituationen kommer man ikke uden om den særlige stilling, arbejdsmændene befinder sig i, med et kontingent pr. uge på 5 kr. 55 øre. Der har været rejst det spørgsmål, om der ikke kunne rejses et lån. I så fald skal lånet betales tilbage, og det vil atter betyde en kontingentforhøjelse på 40 øre pr. uge pr. medlem. Så er vi oppe på de 6 kr. Er det rimeligt, at arbejdsmændene, også de arbejdsløse af deres understøttelse, skal betale 6 kr. i kontingent til arbejdsløsheds-kassen, hvortil kommer fagforeningskontingent? Jeg tror nok, at denne situation vil bevirke, at vi, når første behandling er overstået og udvalgsarbejdet tager fat, stiller os kulant. Måske ordet „kulant“ ikke er helt rigtigt valgt, men så kan jeg i hvert fald sige: stiller os forstående over for denne situation.

Det ærede medlem hr. Lorentzen blev